

[...]

32.499/II/PN

[...]

Ter zitting van 23 november 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend omwille van het feit dat de "Raad voor Brusselaars van Vreemde Afkomst" aan een Nederlandstalig particulier, tevens Gemeenteraadslid van de Stad Brussel, een tweetalige uitnodiging (recto/verso) heeft gestuurd. Zowel de Franse als de Nederlandse versie van de brief hebben een tweetalig gedrukt opschrift. De briefomslag, waarop de gegevens van de geadresseerde wel degelijk in het Nederlands voorkomen, draagt evenwel tweetalige voorgedrukte vermeldingen.

Ter staving van zijn verzoek, had de klager een kopie van de gelaakte zending bijgevoegd.

Bovendien verzoekt de klager de VCT om toepassing van artikel 61, § 8, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

*
* *

De Raad voor Brusselaars van Vreemde Afkomst is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, overeenkomstig artikel 19 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het sturen van de betrokken uitnodiging is een betrekking met een particulier.

Aangezien de taalaanhorigheid van de geadresseerde bekend was, diende de uitnodiging hem uitsluitend in het Nederlands te worden toegestuurd.

Daarbij dienden de brief en de briefomslag volledig in het Nederlands te zijn gesteld, met inbegrip van de vermeldingen en gedrukte opschriften.

Immers, volgens de vaste rechtspraak van de VCT, moeten alle vermeldingen en gedrukte opschriften die op het document en de briefomslag voorkomen, in één enkele taal zijn gesteld, nl. die van het document zelf.

De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond.

In het onderhavige geval en in het licht van de in het dossier vervatte gegevens, oordeelt de VCT, met één onthouding van de Nederlandse afdeling, dat het niet opportuun is gebruik te maken van haar subrogatierecht.